

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Nepolitický, nezávislý týdeník.

Vychází každou sobotu. — Předplatné: ročně poštou 29.— Kč, půlletně poštou 14.50 Kč. — Redakce a administrace v Staňkově. — Rukopisy se nevracejí. — Inserce levná, platí se předem. — Kdo ponechá si dvě čísla, stává se odběratelem. — Poštovní úřad šekový číslo 210.627. — Telefon k použití číslo 1. — Novinová sazba povolena řed. pošt. a tel. v Praze, č. 131.619-IIIa 1937. — Dohledací poštovní úřad Staňkov. — Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Stel.:

Společné pouto.

Vstupujeme do nového roku v pozmeněné formě, s odhodláním k novému životu, ale také s netajenými pocity vážných starostí o věci budoucí.

Tvrdá a drobná práce a hlavně láska k ní, o níž ve svém novoročním projevu promlouval k nám J. A. Baťa, je naším vrcholným programem v tomto roce. To je jasné.

„Přehození výhybky“ v našem životě vnitřně a zahraničně politickém vyplývá již z celého stočení „větru“, s nímž musíme koordinovat životní zájmy národa a státu. A u toho se trochu zastavme.

V osudovém sklonku minulého roku natahovalo se mnoho rukou — jistě s dobrými úmysly — k této osudové výhybce, aby daly životu našemu zbrusu nový směr a hlavně co nejrychlejší. Každému zkušenému šoferu je však známo, na jakou rychlost může zapnouti stroj vozu starého a jakou rychlostí může rozjetí vůz nový, nezaježděný, aby dobře vyjel, dobře jel s pasažérem, třeba z jízdy znervosnělým, dojel k cíli včas a bezpečně. Dovolujeme si tvrdit, že tomu není jinak ani s rozběhem uspořádání našeho staro-nového života uvnitř i navenek.

Programové prohlášení, vypracované prozřetelnou vládou ve zbytku minulého roku, je hybnou silou, která v tomto roce uvede sice opatrně, ale zato bezpečně v pohyb všechny nervy státního stroje. Rozvaha, kterou tak mnozí z netrpělivosti - i poctivě - degradovali na hříšnou pomalost, ba ještě hůře, potřebovala svůj čas, aby mohla býti moudře naměřena na onu vyhybku, kde měly býti úsporně a bez rizika svedeny odstředivé směry na kolej jednu a bezpečnou. Vždyť z republiky Československé musela být vytvořena republika Česko-slovenská, stát Čechů, Slováků a Ukrajinců. Ze státu jednoho zůstal na venek sice stále ještě stát jeden, ale spolkový, se třemi samostatnými autonomními celky. Se třemi národy o různé vyspělosti, schopnosti a temperamentu.

Tento fakt — trojjediná republika — který bývalé ČSR dal do vínku přídomek „druhá“, je vážnou komplikací naší budoucnosti, do níž sudičky vdechly nadmíru starostí a pelyňku... Krutou pravdu těchto slov si nezapírejme, neboť ona není teprve ve zrodu, t. j. k očekávání, nýbrž, jak k našim uším informace z denního života ve východní části státu doléhají — je v plném běhu. Zrazení věro-

lomnými a krátkozrakými spojenci, pokoreni sousedy; zbývá nám ještě na dně číše k dopití ponižování, urážky a ústřky od našich pokrevních bratří...

Jsouce takto vysazení na rohy době tak nepříznivé — přece nezoufáme. Není pro nás novou tato těžká situace, v níž jsme se nevlastní chybou ocitli. Překonáme i ji, neboť bohudíky navrátili jsme se včas zase do svého osvědčeného národního egoismu, z něhož budeme čerpat síly, které vždy národ vyvedly na slunce i z dob horších.

Čas však kvapí a s ním rýsuje se na obzoru veliké události nedohrané a riskantní hry z roku 38. Přenechávajíc proctví jiným, nechceme zatím dosáhnouti ničeho více, než pochopení společného pouta, které osudově váže k sobě tři kmeny z jednoho klína zrozené. Tím je společné nebezpečí, které v naší černé historii nevyskytlo se po prvé a nevyskytlo se také naposledy dne 30. září minulého roku, s celou krutostí všech dnů až do konce onoho roku. To je nejvážnější pouto jako výstraha, která nás pojí a musí spojit.

Nechť viditelným znamením pochopení tohoto pouta je — když jsme se již v tak mnohém rozešli — srdečný a cílevědomý poměr všech tří k jednotné, národní armádě s jejím vrchním velitelem v čele a to na principu vědomí státní svrchovanosti, síly a jednoty především a pro všechny eventuality zvláště.

Recilov:

Dopis příteli...

II.

Odpověď na dopis ze dne...

Ptáte se, milý příteli, jaká má býti láska k vlasti, aby byla plodná a ku prospěchu těžce zkoušené vlasti?

Mohu Vám odpověděti ústy sv. Pavla, který praví: „Láska jest bystrá, upřímná, uctivá, příjemná a líbezná, silná, trpělivá, věrná, opatrná, shovívavá, zmužilá a sama sebe nikdy nehledá. Láska jest obezřelá, pokorná a přímá; není rozmařilá ani lehkovážná, ani nebaží po marnostech; je střízlivá, čistá, stálá, pokojná a střeží úzkostlivě smyslů všech.“

Taková má býti láska všeobecná. — Avšak láska k vlasti jest mnohem vyšší, jest to nejvyšší, co lidské srdce n úže ze sebe vydati. Ukáži to na příkladech:

Když ženy v obleženém Kartágu obětovaly nejen svoje skvosty na oltář vlasti,

ale ustříhavše si dlouhé vlasy, pletly z nich provazy na vrhací praky a luky. To byla láska k vlasti.

Když ve válce za osvobození Italie mladický bubeník, asi 14letý, se dobrovolně hlásil na výzvědnou hlídku a pátraje po nepřátelském vojsku, byl sestřelen se stro- mu rakouskými kulkami. A když malý hrdina ležel na poli mrtve, tu prapory pěchoty, pochodující při západu slunce již nezadržitelně vpřed kolem mrtvého hrdiny vzdávaly mu čest jako králi. Vojáci pokryli tělo hochu květinami, praporečník přikryl je trikolorou a důstojníci mu dávali na chrabrý prsa svoje řády a odcházejíce, vzdávali mu vytasenou šavlí čest. To byla láska k vlasti, když mladý hrdina bez rozvažování obětoval své mládí matce vlasti.

Když stará garda Napoleonova u Waterloo byla Angličany vyzvána, aby se vzdala, že dostane milost, odpověděla: Garda se nikdy nevzdává. A všichni padli, jak zákony kázali jim. To byla láska k vlasti.

A teď ještě jen mimochodem musím se Vám s něčím svěřit. Měl jsem sen, Za jedné bouřlivé noci se mi zdálo, ...: Jest měsíc září 1938. Vojsko stojí na hranicích, Přijde rozkaz k ústupu. Tu celá armáda bolem zešílí. Rozkaz zůstal nepovšimnut, neboť nikdo jej, jsa šílený nevnímal. Telegraf a telefon zběsile se namáhaly, ale marně. Armáda stála nepohnutě a zírala vpřed. Objeví se první nepřátelské vojsko. Strojní pušky počaly páliť, děla houfnice, třicípky, vše spustilo pekelnou hudbu. Evropa žasne. Malý národ se stává nejslavnějším národem na světě. Útok následuje za útokem, avšak šílení vojáci jakoby nevnímali, co se kolem děje. Stojí a pracují jako stroje. Bez úsměvu, bez bolesti, bez hněvu tiskne kulometčík svůj volant, dělostřelec obsluhuje svoje dělo a pěšák šíleným zrakem nevidí nic než jistý cíl. Měsíc plyne za měsícem, na jižní hranici, kde jsou útoky nejzvěsilější, kupí se neproniknutelná zeď převrácených nepřátelských tanků, avšak šílení vojáci stojí jako skála. Někteří padají, ty nahrazují hoši a starci, ba i ženy oblékají khaki plášť a ocelovou helmici a všichni ti boží bojovníci, jakmile slyší štěkot kulometu, zešílí a nic na světě je nepohne k ústupu. Není již vůbec rozdílu mezi bojovníky, hoch, žena, stařec, všichni mají stejně ostře řezané tváře tvrdým odhodláním.

Blíží se výročí prvního nepřátelského útoku a šílená armáda stojí stále na hranicích ku podivu celému světu. Nepřítel má ohromné ztráty, ale také šílených vojsk

ADOLF WENIG: **Kamarádi.** Povídka z domova

„To tak, lekla se paní Herianová, po kyselém mlse hrušky? To by to dopadlo. Já tě je, chlapče, přejí, ale takhle by to nešlo. Děte si natřást, můžete i nazbítat, ale íst ne! To byste si dali. — Víte co, chlapci? Já vám dam košíček, do toho muškatelek nasbřejte a Frantík si je vodnese demů.“

A tak se chlapci vybrali na zahradu ke staré hrušce, obsypané muškatečkami. — Frantík nesl košíček, Honzík sebral tyčku, která tam na zahradě ležela u zdi. Nebyla těžká a tak se mu ji podařilo zvednout a opřít o větev hrušně. Potom s Frantíkem třásl. Ale dolejší větev byla silná, chlapci nemohli jí zatřást důkladně. Při vši námaze spadly jen tři hrušky.

„Takhle to nepude, povídá Honzík, já tám rači vylezu. Poř mi pomoci s řebříkem!“

A už běžel dozadu do zahrady, kde blízko včelína ležel žebřík. Chlapci jej uchopili a táhli k hrušni. Dalo jim hodně práce, než jej pozvedli, aby ho mohli opřít o kmen. — Sahal jen k nejspodnější větvi. Víc Honzík nechtěl. Vylezl k větvi, vyláhl se na ni a přitisknut ke kmeni, chytil se větve hořejší. Tou nemohl třást při samém kmeni, proto přidržel se hořejší větve šlapal opatrně po dolejší silné, až se dostal po ní hezky daleko od kmene. Potom bylo lehko třást větví. Frantík se díval se zatajeným dechem na kamaráda, jak postupuje po větvi, ale zasmál se hlasitě, když se mu počaly sypati hrušky do trávy. Jen tak, že uskočil, že ho některá nezasáhla do hlavy.

„Honzíčku, Honzíčku, volal hned na to, nech mě také třást!“

Honzík jako dobrý kamarád udělal Frantíkovi po vůli. Nešel ale nazpět tou cestou, kterou se na strom dostal, ale seskočil hbitě s větve přímo do trávy. Nebylo to vysoko.

„Tak lez, povídá Honzík Frantíkovi, dávej pozor, ať nespadneš!“

Frantík se nechtěl dát zahanbit, vždyť že také často na zahradě za školou lezl na stromy, přes otcovo a matčino napomínání. Hbitě vylezl po žebříku na větev a po příkladu Honzíkovi postupoval po větvi od kmene a počal třást.

Najednou ozval se dole Honzík:

„Děrek de!“

To starý Herian vystupoval do zahradních vrátek. Honzík dobře věděl, že má zakázáno lézt na strom, že děda v tom nerozumí žertu, prote varoval kamaráda. Ve Frantíkovi hrklo. Ve strachu, aby nerozzlobili Herianoje dědu, seskočil honem honem s větve, jako předtím Honzík. Ale skočil nějak špatně. V kotníku to ruplo, chlapec vykřikl bolestí a svalil se do trávy. Vstát už nemohl.

Starý Herian vida, to co se stalo, přichvátal a sklonil se ke sténajícímu chlapci.

„Co je tě? Co tě bolí?“ ptal se a při tom pohleděl také stranou na svého vnuka,

9 který u vědomí viny stál tu jako hromada nešťestí.

Frantík bolestí zatínal zuby, slzy jako hráčky koulely se mu po tváři. Nemluvil, jen ukazoval na kotník pravé nohy. Děda klekl si k chlapci, zul mu opatrně střevíc a punčochu. Pak mu sáhl na kotník a ani se nemusel ptát, bolí-li to. Frantík vykřikl, jako by ho na noze bral.

„Tak bych řekl, že je to vyvrknutá noha v kotníku, usoudil starý, to ten náš Luciper zas něco si vzpomněl.“

Dále děda nemeškal, vzal chlapce do náručí a pospíchal s ním ze zahrady. — Honzík jako zmoklá slepice za ním. Děda donesl Frantíka do výměnku, sehnal honem čistý hadr, namočil ho u studny a ovázal kotník, který, jak se zdálo, počal otékat.

„Dyby tu byl starej Roučka, ten by tě nohu napravil, mluvil při tom děda, von zrovna nes mušel do Tejna a kdoví, kdy se vrátí. — Nic platný, musíme s tebou demů.“

A tak děda Herian toho dne, jako den před tím, zapřáhl šimla do bryčky. Naložili nešťastného Frantíka a děda s ním vyjel. Frantík ještě ve vrstech obrátil u slzené oči po kamarádovi, který stál na záspi vedle matky se sklopenou hlavou jako hříšník a spatřil, jak trestající ruka mateřská udělila Honzíkovi ještě několik pořádných štulců. —

Ve staňkovské škole bylo pozdvižení, když zastavila bryčka na silnici, slezl starý Herian a bral Frantíka do náručí. Paní učitelová byla zrovna před školou, vykřikla a spínala ruce, co se s chlapcem stalo. Výkřik zaslechl ve škole pan učitel, který se před malou chvílí vrátil z komise a vyběhl i s pomocníkem ven. Starý sedlák chlácholil chlapcovu matku, že není tak zle, aby bylo třeba naříkat. Pověděl, co se přihodilo a sváděl všechnu vinu na Honzíka. Pan učitel zahuboval na ty kluky darebné, že oni musí všechno vylézt a usoudil po prohlídce nohy i s pomocníkem, že je tato vymknutá v kotníku.

„Co teď s ním, dodával, nejlepší kluka sebrat a vézt do Hradce.“

Hradec je německá vesnice na cestě ze Staňkova do Plzně a tam záračný lékař hojil zlamaniny a jiné poruchy lidských údů. Požíval slavné pověsti široko daleko.

Na tuto pomoc vzpomněl si otec-učitel, pohlížeje útrpně na Frantíka, který ležel na posteli všecek umořený a jen zticha vzlykal. Starý Herian hned, že on chlapce doveze, že ho to tak mrzí, když se taková věc stala zrovna u nich.

„Ale vždyť voni ti chlapci taky...“ dodával.

„Bodejť ne, pantáto, přisvědčoval učitel, člověk se jich neuhlídá, pořád mají rupy v těle.“

U Frantíka stála matka a hladila ho po bledých vláskách. (Dokončení.)

ubývá. Není již záloh. Čas plyne a již jen tu a tam je zbylé hnízdo kulometů a ojedinelí pěšáci zírají stále vpřed. Důstojníků již není. Každý voják je již sám velitelem. A tu jednoho dne při nepřátelském útoku se již kulomety neozvaly, poslední vojáci leželi mrtví, jak zákon lásky k vlasti kázal jim.

Nepřítel táhl nerušeně vpřed. Když cízí vojáci spatřili naše mrtvé přední stráže, tu nepřátelští důstojníci veleli pozor a — zdravili mečem mrtvé hrdiny.

Nedošli však daleko. Evropa se konečně vzpamatovala a spojené evropské armády se blížily z jihu, západu i východu. Mírová konference určila, že hranice nejstatečnějšího národa na světě jsou nedotknutelné až do skonání věků.

Uplynula řada let a země byla znovu vzdělávána a na cvičišťích cvičili noví vojáci. Blížili se kdokoliv k hranici této země, vzdává čest památce těch, kteří naplnili zákon.

To je vše, co se mi zdálo...

Z týdne.

Odbočka pomocného výboru pro uprchlíky ve Staňkově pořádala s nadřízenými úřady společně k podpoře postižených vystěhovalců dne 8. ledna t. r. podomní sbírku, která se polkala s náležitým porozuměním zdejšího občanstva. — Veřejnost byla již rozhlasovými zprávami a bezprostředním vybudováním dostatečně připravena a přijímala naše prosebníky téměř ve všech případech s připraveným darem. Každý dal, kolik jen mohl. Mnozí již zaslali větší obnosy na složenku číslo 77.177 neb č. 1938 a ještě obětavě přispěli na zdejší společnou akci. Jen v ojedinelých případech mohli býti naši žadatelé odmítnuti bez málo vhodných poznámek. O zdar sbírky zasloužili se v první řadě členové a členky Čsl. C. kříže, kteří za svoji obětavost zaslouží si našeho vděku v první řadě. — Celá sbírka vynesla 2175.— Kč, což je obnos na dnešní neutěšené poměry dosti značný. Vybraných peněz bude použito přesně dle předpisů nadřízených úřadů. Děkujeme celé zdejší veřejnosti za vzácné porozumění a obětavost. Pomocný výbor.

Mecenáš a příznivec Staňkova, pan Dr. Ing. Ed. Viktora v Praze, věnoval v těchto dnech Musejnímu spolku ve Staňkově obnos 500.— Kč, jako příspěvek na nájemné musejních místností.

Podpora země museu. Zemský výbor v Praze udělil Musejnímu spolku ve Staňkově podporu na rok 1938 v obnosu 1000 Kč, kterážto částka je našemu museu velkým uznáním jeho činnosti a snah k zdárnému rozvoji.

Dramatický odbor hasičů ve Staňkově (měst.) koná valnou hromadu v neděli 15. ledna 1939 v 1 hodinu odpoledne v hostinci u Kozinů.

Osobní. Nadlesním staňkovských, jakož i lesů okolních, byl 19. prosince 1938 jmenován pan Ing. Pavel Rús z Plzně. Jmenovaný nadlesní má své sídlo v Horní Kamenici.

Valná hromada Sokola Staňkov se koná v neděli dne 29. ledna 1939 v 1 hodinu odpoledne v přísálí sokolovny.

Dneska večer konají staňkovští studenti II. ples ve dvoraně sokolovny. Ve vkusném dekoračním provedení bude sál toho večera dostaveníčkem nejen studentstva, ale i mnoha jeho přátel a příznivců. Členství v čestném výboru podniků kromě celé řady místních hodnostářů přijali též pp.: okresní hejtman domážlický Dr. Kramata, rodák Dr. Ing. J. Koukl, profesor Vysokého učení techn. v Praze a Dr. Fr. Soukup, knih. rada hl. města Prahy.

Chodsko se představí v premiéře divadelní hry „Melicharova továrna“ v sobotu 21. ledna večer v paláci Česká Koruna, Praha XII., Korunní 32, kdežkoná spolek Psohlavci v Praze XVI., Štefánikova, za účasti Doc. Dr. Ing. Tomáše Keclíka, městské rady na Král. Vinohradech, hudebních skladatelů J. Jindřicha, J. Kříčky, Jaroslava Kvapila, Ing. K. Mazala, rady měst: Klatov, Sušice, C. Budějovic, obecní rady v Újezdě, Tlumačově, Mrákově, Staněticích, Pčinovicích, Koutě, okr. hejmana z Domažlic a za účasti mnoha významných osob z Prahy. O premiéru se jeví neobyčejný zájem. Reklamační pozvánky a objednávky na vyhrazená místa: „Psohlavci - Kroužek rodáků z Domažlicka, ze Šumavy a jich přátel“ v Praze XVI., Štefánikova 36, telefon 412-98.

Sněží. V tomto týdnu zažili jsme časté povětrnostní změny. Po nedělní oblévě přšelo, bylo silně větrno, zčásti mrzlo a nyní při uzavěrce listu sněží.

Nový jednatel místního odboru NJP ve Staňkově. Dlouholetý jednatel odboru vrch, adj. st. drah B. Nedvěd resignoval na svoji funkci a novým jednatelem zvolen ředitel škol J. F. Svoboda.

Pololetní prázdniny na školách počínají dnem 31. ledna a potrvají do 5. února. Pravidelné vyučování započne 6. února.

5. výročí Nelsonu připadlo na 3. ledna. V podzemí dolu Nelson zůstalo 142 obětí této tragédie. Další 2 oběti si vyžádal Nelson při svém otevírání. Literárně zvětšil tuto havířskou katastrofu V. J. Krýsa v románu „Důl Nelson“ a v stejnojmenném dramatu, které se stalo oblíbenou hrou ochotnického repertoaru.

Branná výchova ve středisku branné výchovy ve Staňkově bude zahájena koncem tohoto měsíce pro všechny osoby od 14 do 30 let, pokud branné výchově podléhají. Podrobných informací dostane se zájemcům, jakož i budoucím branným cvičitelům a vychovatelům na pracovní schůzce, která se koná v neděli dne 15. ledna 1939 o 8. hodině ve školní budově ve Staňkově (vsi). Do střediska branné výchovy ve Staňkově byly zařaděny obce: Staňkov, Puclice, Vránov, Křenovy, Hlohová, Hlohovčice, Poděvousy, Černá, Krchleby, Kamenice Horní, Kamenice Dolní a Ohůčov. - Dokud nebude rozhodnuto o tom, které korporace jsou svému členstvu oprávněny poskytovat brannou výchovu, jsou i členové všech korporací povinni podrobiti se branné výchově ve středisku branné výchovy. Těm, kdož nad uvedením branné výchovy v život krčí dnes pohrdlivě rameny, doporučujeme, aby si všimli, kam přivedla branná výchova Němce a Maďary, tedy národy t. zv. poražené. Nás stará výchova třídní nenávisť a politické rozlišení nosti přivedla k národní katastrofě z podzimu 1938. Nová výchova, výchova branná, vedoucí národ ke kázni a jednotě — musí nás dovést k vítězství! Bt.

O telefonní spojení s Klatovy a Staňkovem. Následkem zabránění některých částí území naší republiky, byly novými hranicemi zrušeny mimo jiné také telefonní trati Plzeň-Klatovy a Plzeň-Staňkov-Domažlice. Telefonní spojení jmenovaných míst bylo z počátku udržováno po jediném telefonním spojení Strakonice-Klatovy-Kdyně-Domažlice. Po definitivní úpravě hranic dala poštovní správa rozkaz ke zřízení několika vedení Plzeň-Přeštice v trati Plzeň-Nezvěstice-Seč-Přeštice, která by se pak v Přešticích připojila na stávající vedení do Klatov. Jakmile zřízení nových tratí bude provedeno,lepší se telefonní styk jak Klatovska, tak i Domažlicka. Pokud jde o spojení Staňkovska, má Staňkov jedno telefonní vedení do Klatov. Toto vedení zatím postačí telefonnímu provozu s Klatovy. Spojení Staňkova s ostatním zázemím je závislé od spojení Klatov se zázemím, které je, jak výše uvedeno, zatím nedostatečné. Zlepšení dosáhne se až po výstavbě vedení Plzeň-Přeštice. Potom teprve se ukáže, bude-li třeba zřídit druhé vedení v trati Klatovy-Staňkov.

V Klatovech zemřel 7. ledna náhle redaktor týdeníku „Sumavan“ p. Otakar Cermák, ve věku 63 let. Zesnulý byl též horlivým pracovníkem sokolským a národním.

Páni finančníci a P. T. četnictvo!

V dnešní době velkých přesunů potřebujete nás. Většina vás změnila svá místa pobytu a tím proud pro radiopřijímač. Jejich výměny jakož i eventuelní proměny ze střídavého na stejnosměrný proud odborně a levně provede

TELEFON č. 100.

RADIO-KRATOCHVÍLE DOMAŽLICE.

V Praze zemřel tento týden mladý a průbojný spisovatel a redaktor p. Vilém Szpyk. V nakladatelství naší tiskárny vydal román moderního stylu: Vysoké napětí. Kromě toho napsal román „Selská madona“ a několik jiných novel a básní. Szpyk byl rodákem domažlickým.

Úplný seznam všech poštovních úřadů, postoupených Německu, Maďarsku a Polsku podle úředních listů vydal v přehledné kapesní brožurě V. J. Krýsa. — Cena 2.50 Kč. (Zasílá J. Kobes, knihtiskárna, Praha II., ul. Školská 10.)

Hockey v Sokole. Minulou neděli se konal přátelský hokejový zápas sokolských mužstev z Merklína a Staňkova na sokolském kluzišti ve Staňkově. — Hosté byli domácími poraženi v poměru 1 : 6. Hrál se již na rozmoklém ledě. Soudcoval Jos. Chmelíř. Je to první zápas po 3 letech, kdy staňkovští svého starého soupeře na ledě porazili.

Puclice. Správa školy věnovala sedm školních knih dětem uprchlíků. — Školní sbírka vynesla 30.35 Kč, kterýžto obnos byl zaslán složenkou spolku pro pomoc uprchlíkům do Prahy č. 77.177.

Uprchlíci, kteří si chtějí založit v okresním městě živnost: dámský krejčí, dámská krejčovná, holíč, modistka, nechť se ihned přihlásí u místního odboru Národní jednoty pošumavské ve Staňkově a to buď u předsedy ředit. Jos. Buriana, neb jednatele řed. J. F. Svobody v Staňkově. — O byt a provozovnu je za nízký nájem postaráno.

Josef Pilnáček, továrna na mýdla, svíčky a voňavky, Hradec Králové, oznamuje všem svým zákazníkům a příznivcům, že je ryze českým podnikem a že proto může používat ochranné známky: „Ryze český výrobek.“ Kupujte Pilnáčkova mýdla a svíčky, podpořte tím domácí průmysl a práci českých rukou. Svůj k svému!

Odborný ženský lékař a porodník

Telefon 1202.

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Posunutí hranice u Třebnic. Jak sděluje „Nová doba“, meškala v posledních dnech u Třebnic na H.-Týnsku smíšená německo-čsl. komise, která se zabývala svévolným porušením rozhraničení se strany mimoúřední. Def. hranice byly zde dohodou i rozhodnutím příslušných konferencí sjednány a vytyčeny a byly tedy platné. Bylo však zjištěno, že na jedinou byly vytahány hraniční kolíky a zaneseny do českého území a tam znovu zapíchnuty do země, čímž hraniční čára byla změněna ve prospěch Německa. Případ se stal předmětem vyšetřování společné komise. Bylo zjištěno, že bez vě-

domí úředního stala se tam změna a že tudíž bylo jednáno proti výslovnému zá- kazu. Dále bylo zjištěno, že kolíky do země zarazili dva mladíci z Třebnic, oba synkové zámožných rolníků. Společná komise opětně vrátila hraniční znaky na původní místo a říšsko-německé úřady pak mladíky zatkl a daly za trest do pracovních útvarů v říši. Kromě toho nadiktováno bylo každému z otců uvedených mladíků, že zaplatit musí každý pokutu 5000 marek a to ihned. — Aby se případ neopakoval, uložena byla pro výstrahu všem značně vysoká pokuta obci třebnické. Německé úřední orgány prohlásily, že stane-li se ještě někde podobný případ, že trest bude vyšší a současně vysloven byl souhlas s tím, aby s české strany, bude-li někdo přistižen při samovolném posunování kolíků, bylo po něm hned stříleno. — Třebnice jsou druhou ob- sazenou obcí, které pokud víme, byl ulo- žen trest. Jinou takovou obcí je Blížejov. Tam v pohnutých dnech přepadli občané železniční stanici a rozbili tam některá zařízení. Za trest pro obec bylo stano- veno, že vlaky budou projížděti Blížejov bez zastavení do té doby, dokud obec svým nákladem neprovede obnovení za- řízení, které je poměrně drahé, neboť se jedná i o technické přístroje. Až dosud vlaky v Blížejově nestaví.

Věstník Baarovy Společnosti čís. 3-4 druhého ročníku vyšel v těchto dnech s tvářící bolesťivě sevřenou. Obrázky i články doprovází čtenáře po kraji, který byl odtržen od své země. Píše tu dr. Roubík, stav. Procházka o posledních okamžicích kamenného Baara na Výhledech před je- ho sejmutím, prof. Miškovský o utrpení ztrátě chodské turistiky, Hana Štěpánko- vá, archivář Teplý, gen. Šindelář a jiní. Všichni se vrací zpomínkami k drahé- mu Chodsku a k jeho vůdci J. Š. Baarovi. Je to krásné číslo.

Mládenci ve Staňkově chystají ples, který se bude konati poslední masopust- ní sobotu ve dvoraně sokolovny. Bude to ples již desátý, tedy jubilejní a mládenci se k jeho pečlivému uskutečnění horlivě připravují.

Ze Sokola. Staňkovský Sokol konal ve středu tohoto týdne členskou schůzi, které se zúčastnilo 56 bratrů a sester. Ří- dil ji starosta Jan Sichrovský. Na pořadu byla volba kandidátní komise, která má za úkol vypracovati do 8 dnů kandidátní listinu, jež pak bude oznámena členstvu vyvěšením na úřední desce v sokolovně. Členy komise jsou: Nový, Leitl F., Ce- nefels, Havlík, Kreysa K., Mudrová a K. Fictum. — Schůze byla rušná a vpravdě bratrská. — K šibřinkám nastává vždy zvýšená činnost všech odborů. Cvičitel- ské odbory zahájily nácvik půlnoční šib- řinkové scény, k níž je třeba přes šede- sát osob. Scéna je dle známé autorky populárních již u nás předváděných scén a nese název: Sjezd národů na světovém veletrhu. Její stručný obsah přináší opět šibřinkový list.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované červené a černé, duté cihly, klenovky, dlaždice.
Veškerý cihlářský materiál osvědčené jakosti

za levné ceny s dovozem kamkoli dodá

F. KREYSA, STAŇKOV

Vlastní doly „DOBŘE ŠTĚSTÍ“ V DOBŘANECH.
Osvědčené vzduchem prané UHLI.

Biografy.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 15. ledna o 8. hod. večerní sensační americký nový film: *Zeny za mřížemi*. Uchvacující drama o spoutaných vášních žen, jež dělí krutá mříž od světa svobody. V hlavních rolích Sally Eilersová a Lois Hayward. - Dodatek: Zvuk. týdeník.

Bio Svornost ve Staňkově předvádí v neděli 15. ledna v 8 hodin večer český veseloherní film: *Polibek ve sněhu* s H. Haasem v hlavní roli. Dodatek: Zvukový týdeník.

BIO SOKOL Koloveč předvádí v neděli dne 15. ledna večer sensační film: *Stopa smrti*. Dobrodružný film z kanadských průmysků.

MĚSTSKÉ DIVADLO v Plzni. Dnes v sobotu odpoledne studentské představení, večer Blahníkova opereta *Bílý kavalír*, v neděli dopoledne pohádka *O kralešvíci s velkým srdcem*, odpoledne *Bílý kavalír*, večer komedie mládí: *Šťastné mládí* s Jiřinou Šejbalovou, Ed. Kohoutem, Elenou Hálkovou, Poznerovou j. h. v pondělí lidové představení: *Ženy na Niskavuori*.

Masopust 1939.

14. ledna II. ples studentského spolku Vpřed! ve dvoraně sokolovny v Staňkově.

14. ledna ples kovodělníků v Lidovém domě ve Staňkově.

14. ledna ples hasičského sboru v Čermné v hostinci u Nohavců.

15. ledna ples hasičského sboru ve Staňkově-vsi v hotelu U města Domažlic.

21. ledna 16. ples hasičského sboru v Poděvousích u Peteříků.

21. ledna V. ples Sokola v Horní Kamenici v sále u Steinbachů.

21. ledna věneček hasičského sboru ve Staňkově (měst.) v sále sokolovny.

V sobotu dne 21. ledna ples hasičského sboru v Poděvousích v sále u Peteříků.

14. ledna věneček hasičského sboru ve Štichově v sále u Bernklauů.

14. ledna XIX. ples Sokola v Osvračíně v sále pí Kochmanové.

21. ledna ples hasičského sboru ve Lštění v hostinci u Valkounů.

21. ledna ples hasičského sboru ve Vránově v hostinci pana J. Heicla.

28. ledna ples DTJ ve Staňkově v Lidovém domě.

28. ledna IX. ples Sokola v Puclicích v hostinci u Toušů.

4. února šibřinky Sokola ve Staňkově v rázu: Světový veletrh.

V sobotu 21. ledna II. sousedský věneček kroužku mláďenců v Močeradech v hostinci u Vrbů.

V sobotu 4. února ples hasičského sboru v Močeradech v hostinci u Vrbů.

V neděli 15. ledna společenský věneček kroužku dívek a mláďenců ve Strýčkovcích v hostinci u Kalinů.

V sobotu dne 28. ledna ples hasičského sboru v Osvračíně u pí Kochmanové.

V sobotu 11. února všedelnický věneček DTJ v hostinci paní Kochmanové v Osvračíně.

29. ledna Maškarní merenda v hotelu Zelený háj. Začátek ve 2 hodiny odpoledne. Večerní scéna. - Dozvuky dne 12. února.

28. ledna maškarní ples dobročinné obce „Chodové“ v Plzni ve dvoraně Společenského domu.

V sobotu 4. února 22. ples hasičského sboru v Kvíčovicích v hostinci u Najnarů.

Písemnictví.

„OKOLO PULTU,“ nový „breviář“ Ing. J. Solara jest obohacením naší obchodní literatury. Na skutečných případech a příhodách, mnohde humorných a ironických, ukazuje nesprávný poměr mezi obchodníkem, prodávacem a zákazníkem. Ilustroval J. Tesař. Cena v celoplátěné vazbě. 192 stran, Kč 9.—

Plesové pozvánky

Prodám levně čtyřsedadlové
osobní auto
zn. TATRA, ser. 12. Dva rezervní pláště. Stroj v nejlepším pořádku.
Cena dle dohody. - Adresu sdělí admin. t. l.

Prodá se levně zánovní radioaparát

(3lampovka značky Philips),
neb vymění za hospodářský vůz.
Adresu sdělí v administraci t. listu

Který obchodník a živnostník zůstane malý? Ten, který dbá na dobrou pověst svého závodu. — Zejména menší obchodníci a živnostníci chybují tu u nás velmi často. Píší své dopisy na všelijakých čtvrtkách papíru. Některé z nich vypadají jako vytržené synovi ze sešitu. Takové dopisy nedělají ovšem dobrý dojem na zákazníky a ani na dodavatele. Každý obchodník a živnostník měl by mít své pěkné dopisní papíry. A může je mít snadno. Dobrá tiskárna mu ráda poradí a nestojí tak mnoho. Rozhodně mnohem méně nežli špatná pověst, zaviněná dopisy na kusech papíru.

Otevřte štědrou ruku při sbírce na naše národní hrdiny-uprchlíky!

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

(Staňkov, Husova, budova pošty I. patro)

RADIO-KRATOCHVÍLE DOMAŽLICE

Jednatelství a informace: **BOHUMIL KOŽÍŠEK**, Staňkov, Husova 120 (u Petrasků)

vkusné a levné zhotovuje:

Tiskárna

Závorka

Staňkov